

NEML SÛRE-İ ŞERİF'İ

(27. Sûre)

(Mekke döneminde inmiştir. 93 âyettir.)

Bismillâhırrahmânırrahîm.

- 1.** Tâ. Sîn. Bunlar Kur'an'ın ve apaçık Kitab'ın âyetleridir.
- 2.** Müminler için hidayet rehberi ve müjdedir.
- 3.** Onlar ki namazı kılarlar, zekâtı verirler ve ahirete kesin olarak inanırlar.
- 4.** Hiç şüphesiz ki biz ahirete inanmayanların yaptıkları işleri kendilerine süslü gösterdik. O yüzden bocalar dururlar.
- 5.** En kötü azap işte bunlaradır. Ahirette en çok kayba uğrayacaklar da bunlardır.
- 6.** Resulüm! Sana bu Kur'an hikmet sahibi, her şeyi bilen Allah katından verilmektedir.
- 7.** Hani Musa âilesine şöyle demişti: "Ben bir ateş gördüm. Size oradan ya bir haber getireceğim, yahut da bir ateş kuru getireceğim. Umarım ki ısınırsınız."
- 8.** Oraya geldiğinde şöyle seslenildi: "Ateşin yanında olan (sen de), çevresinde bulunanlar da mübarek kılınmıştır. Âlemlerin Rabbi olan Allah, noksan sıfatlardan münezzehtir."
- 9.** "Ey Musa! Gerçek şu ki ben Azîz ve Hakîm olan Allah'ım!"
- 10.** "Asanı at!" Musa onun bir yılan gibi deprendiğini görünce dönüp kaçtı. "Yâ Musa! Korkma! Çünkü benim huzurumda peygamberler korkmazlar."
- 11.** "Ancak kim zulmeder, sonra yaptığı kötülüğü iyiliğe çevirirse, bilsin ki ben çok bağışlayıcıyım, çok merhamet ediciyim."
- 12.** "Elini koynuna sok, kusursuz bembeyaz çıksın. Bu, Firavun'a ve kavmine (göstereceğin) dokuz âyet (mucize) içindedir. Doğrusu onlar fâsıklar gürûhudur."
- 13.** Açıkça görünen âyetlerimiz onlara gelince: "Bu apaçık bir sihirdir." dediler.
- 14.** Gönülleri kesin olarak kabul ettiği halde, haksızlık ve büyüklenmelerinden ötürü onları bile bile inkâr ettiler. Bozguncuların âkibetlerinin nice olduğuna bir bak!
- 15.** Andolsun ki biz Davut'a ve Süleyman'a ilim verdik. Onlar: "Bizi mümin kullarının çoğundan üstün kılan Allah'a hamdolsun." dediler.
- 16.** Süleyman Davut'a vâris oldu ve dedi ki: "Ey insanlar! Bize kuş dili öğretildi ve bize her şeyden bolca verildi. Doğrusu bu apaçık bir lütuftur."
- 17.** Süleyman'ın cinlerden, insanlardan ve kuşlardan teşekkül etmiş orduları toplandı. Hepsi bir arada düzenli olarak sevkediliyordu.

18. Nihayet karınca vâdisine geldiklerinde bir karınca dedi ki: "Ey karıncalar! Yuvalarınıza giriniz! Süleyman ve orduları farkına varmadan sizi ezmesin."

19. Onun bu sözüne gülercesine tebessüm etti ve şöyle dedi: "Ey Rabbim! Bana ve ana babama verdiğin nimete şükretmemi ve hoşnud olacağın iyi işi yapmamı gönlüme ihsan eyle. Rahmetinle beni sâlih kullarının arasına kat!"

20. Kuşları gözden geçirdi ve şöyle dedi: "Hüdhüd'ü niçin göremiyorum? Yoksa kayıplara mı karıştı?"

21. "Bana (mazeretini belirten) apaçık bir delil getirmelidir. Yoksa onu ya şiddetli bir azaba uğratarım, yahut da keserim."

22. Çok geçmeden Hüdhüd geldi ve: "Ben senin bilmediğin bir şeyi öğrendim. Sebe'den sana gerçek haber getirdim."

23. "Oranın halkına hükümdarlık eden, kendisine her türlü imkân verilmiş bir kadınla karşılaştım. Muhteşem bir tahtı da var."

24. "Onun ve kavminin, Allah'ı bırakıp güneşe secde ettiklerini gördüm. Şeytan kendilerine yaptıklarını süslü göstermiş de onları doğru yoldan alıkoymuş. Bunun için doğru yola gelip hidayete giremiyorlar."

25. "Göklerde ve yerde gizlenenleri açığa çıkaran, gizlediklerini ve açığa vurduklarını bilen Allah'a secde etmeleri gerekmez miydi?"

26. "O Allah ki, O'ndan başka ilâh yoktur, Büyük Arş'ın sahibidir."

27. Süleyman dedi ki: "Doğru mu söylüyorsun, yoksa yalancılardan mısın, bakacağız!"

28. "Şu mektubumu götür, onlara at! Sonra bir yana çekil de, ne neticeye varacaklar bir bak!"

29. (Belkis) dedi ki: "Ey ileri gelenler! Bana çok şerefli bir mektup bırakıldı."

30. "Mektup Süleyman'dandır ve o: 'Bismillâhirrahmânirrahim.' (ile başlamakta)dır."

31. "Bana karşı sakın başkaldırmayın ve müslüman olarak bana gelin!"

32. Ey ileri gelenler! Bana bu işimde bir fikir verin. Bilirsiniz ki siz benim yanımda olmadan hiçbir işi kendi başıma kestirip atmam.

33. Dediler ki: "Biz güçlü kuvvetli kimseleriz, zorlu savaş erbabıyız. Emir senindir, sen emretmene bak!"

34. (Belkis) dedi ki: "Doğrusu hükümdarlar bir memlekete girdikleri zaman orayı perişan ederler, halkının şerefli kimselerini zelil kılarlar. İşte bunlar da böyle yaparlar."

35. "Ben onlara bir hediye göndereyim de bir bakayım, elçiler ne ile dönecekler?"

36. (Elçiler hediyelerle) Süleyman'a gelince dedi ki: "Siz bana mal ile yardım mı etmek istiyorsunuz? Allah'ın bana verdiği, size verdiğiinden daha hayırlıdır. Hediyenizle ancak siz sevinirsiniz!"

37. "Onlara dön! İyi bilsinler ki, kendilerine aslâ karşı koyamayacakları ordularla gelir, onları muhakkak surette hor ve hakir bir halde oradan çıkarırız."

38. (Süleyman) dedi ki: "Ey ileri gelenler! Onlar teslimiyet gösterip bana gelmeden önce, hanginiz o melikenin tahtını bana getirebilir?"

39. Cinlerden bir ifrit: "Sen makamından kalkmadan, ben onu sana getiririm. Gerçekten bu işe gücüm yeter ve benim sözüme güvenilir." dedi.

40. Kitap'tan ilmi olan kimse (Hızır) ise: "Sen gözünü açıp kapamadan, ben onu sana getiririm." dedi. Süleyman, tahtı yanı başına yerleşivermiş görünce dedi ki: "Bu Rabbimin lütfundandır. Şükür mü edeceğim, yoksa nankörlük mü edeceğim diye beni imtihan etmek istiyor. Şükreden ancak kendisi için şükretmiş olur. Kim de nankörlük ederse, muhakkak ki Rabbim müstağnidir, kerem sahibidir."

41. (Süleyman) dedi ki: "Onun tahtını tanımaz hâle getirin. Bakalım tanıyabilecek mi, yoksa tanımayacak mı?"

42. (Belkıs) gelince: "Senin tahtın böyle miydi?" denildi. O da: "Tıpkı o! Zaten bize daha önce bilgi verilmişti ve biz teslimiyet göstermiştik." dedi.

43. Onu, Allah'tan başka taptığı şeyler alıkoymuştu. Çünkü kendisi kâfir bir kavimdendi.

44. Ona: "Köşke gir!" denildi. Köşkü görünce zeminini derin bir su sandı ve eteğini çekti. (Süleyman): "Bu billurdan yapılmış, şeffaf bir zemindir." dedi.

(Belkıs) dedi ki: "Ey Rabbim! Gerçekten ben nefsimi zulmettim. Süleyman'la beraber onun maiyetinde âlemlerin Rabbi olan Allah'a teslim oldum."

45. Andolsun ki biz Semud kavmine: "Allah'a kulluk edin!" desin diye kardeşleri Sâlih'i gönderdik. Hemen birbirleriyle çekişen iki zümre oluverdiler.

46. Dedi ki: "Ey Kavmim! İyilik dururken niçin kötülüğe koşuyorsunuz? Allah'tan mağfiret dilemeniz gerekmez mi? Belki merhamet olunursunuz."

47. Dediler ki: "Senin ve beraberindekilerin yüzünden uğursuzluğa uğradık." Sâlih dedi ki: "Uğursuzluğunuz Allah katındadır. Doğrusu siz imtihana çekilen bir kavimsiniz."

48. O şehirde dokuz kişi vardı ki, yeryüzünde bozgunculuk yapıyorlar, ıslah tarafına hiç yanaşmıyorlardı.

49. Allah'a and içerek birbirlerine şöyle dediler: "Gece ona ve âilesine baskın yapalım. (Hepsini öldürelim). Sonra da velisine (geride kalan akrabasına), o âilenin öldürülüşü sırasında orada bulunmadığımızı, bizim doğru olduğumuzu söyleyelim."

50. Onlar böyle tuzak kurdular, biz de kendileri hiç farkında olmadan onların plânlarını altüst ettik.

51. Tuzaklarının sonunun nice olduğuna bir bak! Biz onları da kavimlerini de hepsini helâk ettik.

52. İşte zulümleri yüzünden çökmüş, ıssız kalmış evleri! Şüphesiz ki bunda bilen bir kavim için bir âyet (ibret) vardır.

53. İman edip Allah'tan korkanları ise kurtardık.

- 54.** Lut'u da gönderdik. Kavmine dedi ki: "Siz göz göre göre o hayâsızlığı yapacak mısınız?"
- 55.** "Siz kadınları bırakıp şehvetle erkeklere mi yaklaşacaksınız? Doğrusu siz câhil bir kavimsiniz."
- 56.** Kavminin cevabı sadece şöyle demek oldu: "Lut âilesini memleketinizden çıkarın. Çünkü onlar güyâ temiz kalmaya uğraşan insanlarmış!"
- 57.** Biz de onu ve âilesini kurtardık. Yalnız karısı müstesnâ. Onun geride kalanlar arasında olmasını takdir ettik.
- 58.** Üzerlerine öyle bir yağmur indirdik ki! Ne kötü idi azapla korkutulanların yağmuru!
- 59.** De ki: "Hamd olsun Allah'a, selâm olsun O'nun beğenip seçtiği kullarına. Allah mı daha hayırlı, yoksa O'na koştukları ortaklar mı?"
- 60.** Yoksa gökleri ve yeri yaratan, gökten sizin için su indirip onunla bir ağacını dahi bitiremeyeceğiniz nice bahçeler meydana getiren mi? Allah ile başka bir ilâh mı var? Hayır, onlar haktan ayrılan bir gürûhtur.
- 61.** Yoksa yeryüzünü barınmaya elverişli kılan, aralarında ırmaklar akıtan, ona sâbit dağlar yerleştiren ve iki deniz arasına bir engel koyan mı? Allah ile beraber başka bir ilâh mı var? Hayır, onların çoğu bilmezler.
- 62.** Yoksa kendisine yalvardığı zaman darda kalana karşılık veren, sıkıntıyı gideren ve sizi yeryüzünün halifeleri yapan mı? Allah ile beraber başka bir ilâh mı var? Ne de az düşünüyorsunuz!
- 63.** Yoksa karanın ve denizin karanlıkları içinde size yol gösteren ve rahmetinin önünde rüzgârları müjdeciler olarak gönderen mi? Allah ile beraber başka bir ilâh mı var? Allah onların ortak koştukları şeylerden çok yücedir.
- 64.** Yoksa önce yaratan, sonra yaratmayı tekrar eden ve sizi gökten ve yerden rızıklandıran mı? Allah ile beraber başka ilâh mı var? De ki: "Eğer doğru sözlü iseniz, kesin delilinizi getirin!"
- 65.** De ki: "Göklerde ve yerde Allah'tan başka kimse gaybı bilmez. Onlar ne zaman diriltileceklerini de bilmezler."
- 66.** Hayır! Onların ahiret hakkındaki bilgileri de yetersiz kalmıştır (bu hususta bilgi edinilecek seviyeye erişmemiştir). Hayır! Ondan şüphe etmektedirler. Hayır! Onlar ahiretten yana kördürler.
- 67.** Kâfirler dediler ki: "Biz ve atalarımız toprak olduktan sonra mı, gerçekten biz mi tekrar çıkarılacağız?"
- 68.** "Andolsun ki bu bize de daha önce atalarımıza da vaad olunmuştu. Bu, eskilerin masallarından başka bir şey değildir."
- 69.** De ki: "Yeryüzünde gezip dolaşın da, günahkârların âkıbetinin nasıl olduğunu bir görün!"
- 70.** Resulüm! Onların yüzünden tasalanma. Aleyhinde kurdukları tuzaklardan sıkıntı duyma.

- 71.** Onlar: "Eğer doğru sözlü iseniz bu vaad ne zaman gerçekleşecek?" derler.
- 72.** De ki: "Çabukça gelmesini istediğiniz o şeyin (azabın) bir kısmı yakında başınıza gelecektir."
- 73.** Şüphesiz ki, Rabbin insanlara karşı lütuf sahibidir. Fakat onların çoğu şükretmezler.
- 74.** Doğrusu Rabbin onların sinelerinin gizlediklerini de açığa vurduklarını da bilir.
- 75.** Gökte ve yerde gizli hiçbir şey yoktur ki, apaçık bir kitapta (Levh-i mahfuz'da) bulunmasın.
- 76.** Doğrusu bu Kur'an, İsrailoğullarına ihtilaf edegeldikleri şeylerin pek çoğunu anlatmaktadır.
- 77.** Ve o, müminler için gerçekten bir hidayet rehberi ve bir rahmettir.
- 78.** Şüphesiz ki Rabbin onların arasında kendi hükmünü verir. O Azîz'dir, her şeyi bilendir.
- 79.** Resulüm! Allah'a tevekkül et. Şüphesiz ki sen apaçık hakikat üzerindesin.
- 80.** Şüphesiz ki sen ölümlere söz duyuramazsın. Hakikata arkalarını dönmüş kaçarlar ken sağırlara da dâvetini işittiremezsin.
- 81.** Sen körleri sapıklıklarından çevirip doğru yola getiremezsin, sen ancak âyetlerimize iman edenlere duyurabilirsin. Onlar teslim olanlardır.
- 82.** (Kıyametin kopacağına dair) o sözün tahakkuk zamanı yaklaşınca onlara yerden bir dabbe çıkarırız da insanların âyetlerimize yakînen iman etmemiş olduklarını söyler.
- 83.** Her ümmet içinden âyetlerimizi yalanlayan birer cemaat toplarız da, onlar o gün bir arada tutulurlar.
- 84.** Nihayet (hesap yerine) geldikleri zaman Allah buyurur: "Siz benim âyetlerimi ilminiz ihata etmediği (kapsamadığı) halde yalanladınız öyle mi? Değilse yaptığınız neydi?"
- 85.** Yaptıkları zulümlerinden ötürü o söz başlarına gelmiştir. Artık onlar konuşamazlar.
- 86.** Onlar görmüyorlar mı ki, biz geceyi istirahat etmeniz için yarattık. Gündüzü de aydınlık yaptık. Şüphesiz ki bunda iman eden bir topluluk için gerçekten âyetler (deliller) vardır.
- 87.** Sur'a üfürüldüğü gün, Allah'ın dilediklerinden başka göklerde ve yerde bulunanlar korku içinde kalırlar. Hepsi boyun bükerek O'na gelirler.
- 88.** Dağları yerinde durur görürsün. Oysa onlar bulutların yürüdüğü gibi yürümektedirler. Bu, her şeyi sapasağlam yapan Allah'ın sanatıdır. Şüphesiz ki O, yaptıklarınızdan haberdardır.
- 89.** Kim bir iyilikle huzurumuza gelirse, ona daha iyisi verilir. Ve onlar o günün korkusundan emin kalırlar.

90. Kim de kötölükle huzurumuza gelirse, yüzükoyun cehenneme atılır. (Onlara denilir ki): "Siz ancak yaptıklarınızın karşılığını görmektesiniz!"

91. (Resulüm! De ki:) "Ben bizzat kendisinin haram kıldığı bu şehrin Rabbine ibadet etmekle emrolundum. Her şey O'na âittir ve ben müslümanlardan olmakla emrolundum."

92. "Ve ben Kur'an okumakla emrolundum. O halde kim hidayete ererse, ancak kendisi için ermiş olur. Kim de saparsa, de ki: "Ben sadece uyarıcılardanım."

93. De ki: "Hamd Allah'a mahsustur. O size âyetlerini gösterecek, siz de onları görüp tanıyacaksınız. Rabbin yaptıklarınızdan habersiz değildir."

Sûre 28